

undertegnedes i Nanking den 20. Maj 1946. Ved en i Tilslutning til Undertegnelsen stedfunden Noteveksling blev det fastsat, at Traktaten foreløbig skulde træde i Kraft fra Undertegnelsen.

De enkelte Artikler i Traktaten, gaar ud paa følgende:

Artikel 1 indeholder en almindelig Bestemmelse, hvorefter Danmark giver Afkald paa sin hidtidige Ret til at udøve Jurisdiktion over danske Statsborgere i Kina.

Artikel 2 indeholder en Bestemmelse, hvorefter Danmarks Regering giver Afkald paa de særlige Rettigheder, man maatte have med Hensyn til det diplomatiske Kvarter i Peiping og de internationale Settlements i Shanghai og Amoy.

Artikel 3 indeholder Regler, hvorved danske Statsborgeres bestaaende Rettigheder til fast Ejendom i Kina anerkendes. Hvis en dansk Statsborger ønsker at afhænde sin Ejendom til en Person, som ikke er i Besiddelse af dansk Indfødsret, udkræves hertil de kinesiske Myndigheders Samtykke. Nægtes dette Samtykke, forpligter de kinesiske Myndigheder sig til at overtage Ejendommen uden Tab for Ejeren.

Artikel 4. Paa Betingelse af Gensidighed indrømmes der danske Statsborgere Ret til at rejse, opholde sig og drive Næring i Kina.

Artikel 5 indeholder en Bestemmelse om, at det ene Lands Borgere i det andet Land skal nyde samme Retsbeskyttelse som Opholdsstatens Borgere.

Artikel 6 indeholder en Regel, hvorved Parterne gensidigt tilsikrer hinandens Statsborgere Mestbegunstigelse i Henseende til Beskatning.

Artikel 7 bestemmer, at Parternes konsulære Repræsentanter skal underrettes, saasnart Statsborgere i deres Land anholdes eller fængsles indenfor deres konsulære Distrikter, og efter Anmeldelse til vedkommende Myndigheder skal have Adgang til at besøge saadanne Statsborgere.

Artikel 8 indeholder en Bestemmelse, hvorved Danmark giver Afkald paa

alle Særrettigheder, som eksisterer i Medfør af det saakaldte »Traktathavnesystem«. Der indrømmes dog danske Skibe Adgang til saadanne Kysthavne paa Republikens Kinas Territorium, som normalt er aabne for fremmed Skibsfart. Den Behandling, som Parterne gensidig skal indrømme hinandens Handelskibe, skal ikke være mindre fordelagtig end den Behandling, der gives nationale Skibe, og skal være ligesaa gunstig som den, der indrømmes Fartøjer hjemmehørende i noget tredie Land.

Artikel 9 indeholder en Bestemmelse, hvorved Danmark giver Afkald paa alle Særrettigheder med Hensyn til Kystfart. Hvis en af Parterne i Fremtiden indrømmer tredie Stats Skibe Ret til Kystfart, skal den ogsaa give den anden Part samme Begunstigelse. Herfra undtages dog Begunstigelser, som Danmark maatte indrømme andre skandinaviske Stater.

Artikel 10 bestemmer, at Afskaffelsen af Ordningen med Hensyn til Traktathavnene ikke skal berøre bestaaende Ejendomsrettigheder. Det udtales endvidere, at hver af Parternes Statsborgere skal have Adgang til at besidde og erhverve fast Ejendom i det andet Land i Overensstemmelse med dettes Lovgivning.

Artikel 11 fastslaar, at Danmark giver Afkald paa Retten til Benyttelse af fremmede Lodser i kinesiske Farvande.

Artikel 12 indeholder nærmere Bestemmelser om Danmarks Afkald paa Retten til at udøve Jurisdiktion over danske Statsborgere i Kina.

Artikel 13 bestemmer, at Parterne snarest muligt skal indlede Forhandlinger om Afsluttelsen af en alsidig moderne Venskabs-, Handels-, Skibsfarts- og Konsulartraktat.

Artikel 14 indeholder en almindelig Bestemmelse om, at Spørgsmaal, der ikke falder ind under Traktaten, skal gøres til Genstand for Drøftelse mellem de to Regeringer i Overensstemmelse med Folkerettens og moderne international Sædvanes almindeligt anerkendte Principper.

Artikel 15 bestemmer, at den engelske Tekst skal være afgørende i Tilfælde